

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ pomiędzy znakami istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2011 r. —
Recombined Dairy System przeciwko Komisji**

(Sprawa T-65/11)

(2011/C 103/43)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Recombined Dairy System A/S (Horsens, Dania)
(przedstawiciele: T.K. Kristjánsson i T. Gønge, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 i 4 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 listopada 2010 r. [sprawa C(2010) 7692 (REC 03/08)] skierowanej do duńskich organów celnych, stwierdzającej, iż zaksięgowanie a posteriori kwoty 1 406 486,06 EUR (10 492 385,99 DKK) należności celnych przywozowych, którego dotyczył wniosek Królestwa Danii z dnia 6 października 2008 r. jest uzasadnione zaś umorzenie należności celnych przywozowych w kwocie 1 234 365,24 EUR (9 208 364,69 DKK), którego dotyczył wniosek Królestwa Danii z dnia 6 października 2008 r. nie jest uzasadnione.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Stwierdzenie przez Komisję, że zaksięgowanie a posteriori jest uzasadnione zaś umorzenie omawianych należności celnych przywozowych nie jest uzasadnione, opiera się na ocenie kwestii tego czy organy celne popełniły błąd w zakresie art. 236 i art. 220 ust. 2 lit. b) oraz czy zaistniały szczególne okoliczności zgodnie z art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła że:

— organy celne nie popełniły błędu w odniesieniu do dwóch produktów, dla których skarżąca otrzymała wiążącą informację taryfową (zwaną dalej „WIT”);

— organy celne popełniły błąd w odniesieniu do jednego produktu co do którego poinformowały skarżącą, iż WIT nie była konieczna ponieważ skarżąca dysponowała WIT dla produktu który był identyczny z punktu widzenia taryfy;

— organy celne nie popełniły błędu w przypadku dwóch pozostałych produktów w odniesieniu do których skarżąca nie wystąpiła o WIT ponieważ produkty były identyczne z punktu widzenia taryfy z produktami dla których skarżąca otrzymała WIT.

Ponadto Komisja stwierdziła, że szczególne okoliczności zaistniały w przypadku produktów, dla których udzielono WIT i w przypadku produktu co do którego postanowiono, iż WIT nie była konieczna, lecz szczególne okoliczności nie zaistniały w przypadku dwóch ostatnich produktów jako że skarżąca nie wystąpiła o WIT dla tych produktów.

Skarżąca podnosi następujące zarzuty na poparcie jej skargi:

- 1) Pierwszy zarzut: organy celne popełniły błąd w odniesieniu do wszystkich pięciu produktów przez cały okres, ponieważ zaklasyfikowanie ich przez organy celne do pozycji 3504 w udzielonych WIT spowodowało, że skarżąca miała uzasadnione oczekiwania, iż klasyfikacja była prawidłowa.
- 2) Drugi zarzut: w przypadku dwóch produktów w odniesieniu, do których nie wystąpiono o WIT istnieją szczególne okoliczności, ponieważ zmiana wykładni taryfy celnej⁽²⁾ przez organy celne po wielu latach ze skutkiem retroaktywnym przekracza zwykle ryzyko biznesowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby
Publicznej wydanego w dniu 14 grudnia 2010 r. w
sprawie F-80/09 Lenz przeciwko Komisji, wniesione w
dniu 7 lutego 2011 r. przez Erikę Lenz**

(Sprawa T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Erika Lenz (Osnabrück, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. Lenz i J. Römer)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska